

ધાસ રૂટ્સ પર મિશન

1988 માં પાછા જતા હું ભારતની પ્રથમ કોર્પોરેટ હોસ્પિટલ પર કેસ અભ્યાસ વિકસાવવા ગયો, જેતેના 4 વર્ષથી થોડી વારમાં ખૂબ જ આદરણીય સુપર-સ્પેશિયાલિટી હોસ્પિટલ તરીકે નામ મેળવ્યું હતું બધી મુશ્કેલીઓ છતાં સ્થાપના.

જ્યારે હું રિસેપ્શનમાં જનરલ મેનેજર (એડમિનિસ્ટ્રેશન) ને મળવા ગયો ત્યારે તે મને ઉપાડવા અને લઈ ગયો મને અંદર જવા અને ઝડપથી સાઇડ રેમ્પ પર જવા કહ્યું. જ્યારે હું પાંચમા માળે પહોંચ્યો ત્યારે તે ત્યાં હતો એક મિનિટમાં, હસતાં, મને પ્રાપ્ત કરવા. તે લિફ્ટમાં શા માટે મારી સાથે જોડાયો ન હતો તે વિશે પૂછવામાં આવતા, તે કહ્યું, “લિફ્ટ દર્દીઓ માટે છે. અધ્યક્ષ (કાર્ડિઓલોજિસ્ટ) સિવાય અન્ય કોઈ વ્યક્તિ નથી અમને ચીફ એક્ઝિક્યુટિવ, જે.ટી. ચીફ એક્ઝિક્યુટિવ (ચેરમેનની પુત્રી, અન્ય જનરલ મેનેજર, અધિકારીઓ, વિવિધ ફ્લોર પર સ્ટાફ, તેનો ઉપયોગ કરે છે. અમે રેમ્પ દ્વારા જઈએ છીએ, દિવસમાં 4-5 વખત હોઈ શકે છે.

અમે લિફ્ટનો ઉપયોગ કરીએ છીએ, લિફ્ટ પરેટર અમને દર્દી ” ને પસંદ કરી શકે છે.જ્યારે હું હોટલ ચોલા શેરેટનથી જોડાયો હતો તેવા ચીફ ફૂડ એન્ડ બેવેરેજને મળ્યો ત્યારે તે કહ્યું, “ મારો અનુભવ અહીં કોઈ ઉપયોગ નથી. મારે 700 થી વધુ અનન્ય પ્રવાહી આહાર તૈયાર કરવો પડશે દરરોજ લગભગ 300 દર્દીઓ માટે. આપણે ફક્ત દર્દી જ નહીં, પણ આહારની ખાતરી કરવી પડશે.પરંતુ મહેમાનો પણ ખૂબ જ યુસ્ત સમયમર્યાદામાં તેમની પાસે પહોંચે છે, કારણ કે જો તે ન કરે તો સ્થિતિ દર્દીની પ્રતિકૂળ અસર ” થઈ શકે છે.

હાઉસકીપિંગના પ્રભારી મેટ્રોનને મળવાનો અનુભવ જુદો નહોતો. તેમણે સ્વાગત કર્યું હું પણ બેડ લિનન અને ઓશીકું કવરની ગણતરી પર રાખું છું.

હું બેચેન થઈ રહ્યો હતો. લગભગ 20 પછી મિનિટ તેણીએ ગણતરી પૂરી કરી અને મારી તરફ વળ્યા. “ તમને રાહ જોતા રહેવાની માફ કરશો. હું શું કરી શકું તમે? ” તેણે પૂછ્યું. મારી જાતને નિયંત્રિત કરવામાં અસમર્થ, મેં પૂછ્યું, “ તમે પહેલા અને પછી મારી પાસે હાજરી આપી શકશો નહીં બેડ લિનન ગણા? તેણે જવાબ આપ્યો, “ સર, અમારી લોન્ડ્રી વધારાનો ભાર લેવામાં અસમર્થ છે. અમારી પાસે છે તેથી બહારના વોશર માણસોની સેવા પર બેંક કરવા. મારે બેડ લેનિન અને તપાસ કરવી પડી દિવસમાં બે વાર ”, ઓશીકું સમય પર બેડ લેનિન જારી કરવા માટે સક્ષમ છે. “ તમે એકવાર કેમ જારી કરતા નથી બે દિવસ અથવા એક અઠવાડિયા અથવા જ્યારે દર્દીને રજા આપવામાં આવે છે? અમારા શહેરની સરકારી હોસ્પિટલમાં, જ્યારે દર્દીને રજા આપવામાં આવે છે અથવા ” મેં કહ્યું ત્યારે તેઓ તેને બદલી નાખે છે. “ શું? ” તે લગભગ રડી પડી. આંખો અને મોં પહોળા ખુલ્લા અને આઘાતની સ્થિતિમાં, તે ગડબડ થઈ ગઈ, “ પરંતુ શું થશે દર્દીને, તેને ચેપ લાગશે ”.

હું જેની સાથે મળ્યો તે ધ્યાનમાં લીધા વિના, જે.ટી. ઇડીપી મેનેજરના ચીફ એક્ઝિક્યુટિવ, શબ્દ “ દર્દી ” પડ્યો અમારી વાતચીતમાં. હું સમજી ગયો કે મિશન “ દર્દીની સંભાળ ” માં વિકૃત સંસ્થા છે વહેંચાયેલા મૂલ્યો જેટલા વિશાળ, અને જ્યારે નિયમો સ્પષ્ટ ન હોય ત્યારે પરિસ્થિતિમાં શું કરવું તે લોકો જાણતા હતા.

ભારતથી ખૂબ જ અંતરે, સબાડેલ નામનું એક શહેર, બાર્સિલોના, સ્પેન, પાર્કથી લગભગ 40 કિલોમીટર દૂર

કન્સોર્ટિયમ હોસ્પિટલની રચના ચાર હોસ્પિટલોના મર્જર દ્વારા કરવામાં આવી હતી, કારણ કે તેમની નાણાકીય શરત એવી રીતે બગડતી કે તેઓ ફરજિયાત રાષ્ટ્રીયમાં પણ ફાળો આપી શક્યા ન હતા સુરક્ષા ભંડોળ. તેમાંથી બે પાલિકાના હતા, એક ખાનગી સેવિંગ્સની માલિકીની હતી બેંક અને એક

મ્યુચ્યુઅલ ફંડ્સ કંપની દ્વારા 5 વર્ષથી વધુ એકીકરણ માટે મર્જર પછીની ઘણી ગડબડી હોવા છતાં, હોસ્પિટલ ઉભરી આવી ઓલિમ્પિક રેફરલ હોસ્પિટલ તરીકે. મેં હોસ્પિટલ અને તેના સ્ટાફ વિશે ઘણી સારી વાતો સાંભળી હતી અને તેમને ઉચ્ચ સન્માન પર રાખ્યા. પરંતુ જ્યારે હું ત્યાં મુલાકાત લેતો હતો, ત્યારે હું ઘણા અવાજ સાથે આંચકો આપતો હતો, સૂત્રોચ્ચાર વગેરે. મેં ડૉક્ટરને પૂછ્યું કે જેણે મારી સાથે આ બધું શું હતું તે વિશે મારી સાથે હતું.

તેમણે જવાબ આપ્યો કે સ્ટાફ વેતન મુદ્દે સરકારનો વિરોધ કરી રહ્યો છે. તેમણે ઉમેર્યું, “ નહીં ચિંતા કરો, તે અડધા કલાક પછી બંધ થશે ”. મારી જિજ્ઞાસા જોતા તેણે કહ્યું, “ સ્ટાફ છે આ મુદ્દે રાષ્ટ્રવ્યાપી વિરોધનું આયોજન કરનારા સંગઠનો સાથે એકતા વ્યક્ત કરવા આંદોલન. પરંતુ અહીંના કર્મચારીઓ ફક્ત બપોરના સમયે જ વિરોધ કરે છે, કારણ કે તેઓ ઇચ્છતા નથી કે દર્દીઓએ ન કરવું જોઈએ

” મુદ્દા પર તેમની કોઈ ખામી માટે પીડાય છે. હોસ્પિટલનો સંગઠન ચાર્ટ જાડા સરહદ સીમાંકન કરનારા લોકો સાથે પણ વિચિત્ર હતો બે સેટમાં; એક કેન્દ્રમાં દર્દી અને તેની આસપાસના તબીબી એકમો સાથે સરહદની અંદર અને બધા સરહદની બહાર અન્ય સ્ટાફ. પૂછવામાં આવતા, ચીફ ડૉક્ટર પ્લાનિંગએ અભિવ્યક્તિ તરીકે ટાઇટને સમજાવ્યું દર્દીઓની કેન્દ્રિયતા, જો તેને કંઈપણ થાય, તો સરહદની બહાર કોઈની જરૂર નથી. સંદેશ મારા જેવા મુલાકાતીને મોટેથી અને સ્પષ્ટ હતો કે “ દર્દીની સંભાળ ” એક વહેંચાયેલ મૂલ્ય બની ગયું છે અમે મિશન અને વહેંચાયેલા મૂલ્યોની ઘણી વાતો કરીએ છીએ, પરંતુ મને આશ્ચર્ય છે કે આપણામાંના કેટલાને ખ્યાલ આવે છે તેના ફાયદા ”, કેસ લેખકને વિચાર્યું.